

1. kapitola

Posolstvo nádeje v náročných časoch

„Anjel nádeje je maják. Pomáha v nás udržiavať zažaté svetlo nádeje celý život,“ povedal mi anjel. „Nádej hrá v živote každého človeka obrovskú úlohu. Nádej robí z nemožného možné.“

Vtedy som mala dvanásť rokov.

Anjelov vnímam už od perinky. Vidím ich každý deň v zhmotnenej podobe – akoby sedeli oproti mne. Anjeli sú moji priatelia, s ktorými sa stále rozprávam. Niekedy slovami, inokedy v duchu. Netuším, prečo anjelov vidím, a vy nie. Som len obyčajná žena.

S Anjelom nádeje som sa stretla oveľa skôr, ako som sa v dvanástich rokoch prvýkrát dozvedela, o akého anjela ide a ako presne nám pomáha.

Anjel nádeje je úplne iný ako ostatní anjeli. Vyzerá ako velikánsky plameň, z ktorého jemne vystupuje ľudská podoba – mužská. Oslňuje nádhernou smaragdovou zeleňou a drží pochodeň podobnú olympij-

skej. Žiara Anjela nádeje je jedinečná, lebo je svetlo vo svetle.

Anjel nádeje je vysoký ako obrovský strom. Vždy keď ho vidím, akoby bol odo mňa veľmi ďaleko. Takto z diaľky by vlastne mal byť malý, ale aj tak je vždy neobyčajne veľký. Ťažko sa to vysvetľuje, ale akoby bol veľmi ďaleko, a zároveň priamo predou mnou.

Ustavične sa pohybuje, otáča a povzbudzuje nežným úsmevom človeka, na ktorého v danej chvíli dáva pozor. Doslova cítim, ako z neho prúdi láska a povzbudenie.

V poslednom období vídam Anjela nádeje oveľa častejšie – každý deň. Ľudia v súčasnosti asi potrebujú viac nádeje ako kedykoľvek predtým.

Pred mnohými rokmi mi anjel ukázal, ako Anjel nádeje pomáha, aby som ho lepšie pochopila. Vide-la som ho na bojisku sprevádzať vojakov do zákopov. Nevie-m, akej boli národnosti, ale jeden z nich sa vyčerpaný plazil blatom. Anjel nádeje spätkoval pred ním a neustále ho nabádal, aby pokračoval vpred. Pozerala som sa očami vojaka. Jeho oči nevideli Anjela nádeje, len svetlo, v ktorom sa zrkadlil obraz tých, čo miloval – manželky, malých detí a rodičov v pokročilom veku. Anjel nádeje mu prostredníctvom nádeje, že sa opäť stretne s milovanou rodinou, dával silu zostať nažive a nevzdávať sa.

„Už rozumieš, Lorna?“ spýtal sa anjel. „Anjel nádeje nedokáže zastaviť vojnu, uzdraviť vojaka ani ho zachrániť, ale dáva mu silu, aby sa dostal tam, kde sa

môže dočkať záchrany.“ Anjel sa na mňa usmial a ďalej vysvetľoval: „Ten vojak zomrel doma v posteli pred mnohými rokmi.“ Potešilo ma to, lebo láska, akú tento mladý vojak prechovával voči svojej rodine, bola prekrásna.

Vždy keď máme, ja alebo moja rodina, ťažké obdobie, predstavím si Anjela nádeje a jeho povzbudzovanie. V takýchto chvíľach mi navyše pomáhajú ostatní anjeli a môj strážny anjel.

Spomínam si na jedno veľmi ťažké obdobie – stresovali ma obavy, či si manžel Joe nájde prácu. Bol dlhšie chorý, neskôr sa mu však stav polepšil natoľko, že mohol nastúpiť do práce. V osemdesiatych rokoch sa v Írsku nežilo jednoducho a práca sa hľadala veľmi ťažko. Dost som sa pre to trápila, lebo sme potrebovali nachovať tri deti.

Zjavoval sa mi Anjel nádeje s povzbudivým úsmevom a udržiaval vo mne plamienok nádeje, že si Joe nakoniec prácu nájde, že ho prijmú na niektoré miesto, o ktoré sa uchádza. Prítomnosť Anjela nádeje mi dávala silu prečkať toto ťažké obdobie a byť oporou pre Joa, kým si prácu nakoniec našiel.

Dôležitosť nádeje by sme nikdy nemali podceňovať. S nádejou v srdci dokážeme veľa.

Poznám jednu rodinu. Ich druhé dieťa sa narodilo s ťažkým genetickým poškodením. Lekári tvrdili, že existuje len veľmi malá nádej, že ich dcérka bude chodiť. Prvýkrát som dievčatko uvidela, keď malo asi

deväť mesiacov. Otec ju držal v náručí, a keď sa spolu s manželkou so mnou rozprávali, obkolesovali ich anjeli – veľmi vysokí, žiariví, priesvitno bieli, so ženskými črtami a s takmer neviditeľnými krídlami. Ako všetci anjeli, aj títo boli nádherní. Jeden z nich mi bez slov oznámil, že táto rodina sa nikdy nevzdá nádeje, že ich dieťa bude chodiť, navzdory prognóze lekárov. Počas rozhovoru otec položil dcérku na podlahu. V tej chvíli sa okolo nej zhrkli anjeli a povzbudzovali ju, aby pohýbala nožičkami.

Na chvíľu sa zjavil aj Anjel nádeje. Jeho svetlo bolo také oslnivé, že zatienilo všetko okrem dievčatka a rodičov, ktorých akoby naplnilo nádejou. Viem, že kedykoľvek mali s dcérkou starosti, Anjel nádeje do nich vlieval odvalu nevzdať sa.

Anjel nádeje je len jeden, ale pomáha každému a dokáže byť naraz na viacerých miestach. V tomto je niečo ako archanjel. Zjaví sa nakratučko vtedy, keď ľudia potrebujú nádej a odvahu, aby dokázali pokračovať. Samozrejme, stále platí, že aj ostatní anjeli nám dodávajú nádej.

Každý človek má strážneho anjela, bez ohľadu na náboženstvo alebo národnosť. Ešte som nestretla človeka bez strážneho anjela.

Strážny anjel je s vami už pred počatím a zostáva s vami navždy. Bezvýhradne vás miluje, sprevádza celý život a robí všetko pre to, aby ste nestratili nádej. Strážny anjel môže dovoliť aj iným anjelom, aby vám tiež pomáhali.

Asi pred rokom som sa s dievčatkom opäť stretla. Bolo s ním veľa dospelých, podávali si ho z ruky do ruky. Všetka láska a pozornosť patrila len jemu. Mala som pocit, že dievčatko žiari. Anjeli mi vysvetlili, že je to odraz toho, koľko povzbudenie sa jej dostáva od celej rodiny. Očividne všetci dospelí načúvali svojim strážnym anjelom a spoločne takto dievčatku pomáhali. V jednom momente postavil otec dcérku vedľa seba. Bolo úžasné sledovať, ako ju obkolesili anjeli a dávali jej neistým nôžkam silu. Dievčatko má teraz tri roky a chodí. Nedávno sa na pláži dokonca rozbehlo – nie síce veľmi isto, ale rozbehlo.

Rodičia s celou rodinou udržiavali v tomto dieťati zažaté svetlo nádeje. Pomohli mu chodiť a teraz dúfajú, že sa naučí aj správne hovoriť. Dievčatko je maják nádeje. Svetlo tejto nádeje rozžiarilo celú rodinu a naplnilo ich nádejou aj v iných oblastiach života. Táto skúsenosť inšpirovala a naplnila nádejou nielen blízku rodinu, ale aj širšie príbuzenstvo a susedov.

**Vidím pred ľuďmi veľa anjelov
so svetlom,
ktoré im dodáva odvahu.**

Vidím, ako sa anjeli neustále snažia do nás vliat nádej. Nedávno, keď som čakala na recepcii v hoteli na istú novinárku, mi anjeli povedali, aby som si sadla do vstupnej haly. Pri nízkom stole pri okne se-

del muž. Mal pred sebou nejaké papiere a prenosný počítač. Okolo neho sedeli štyria anjeli. Jeden z nich držal mužovi na úrovni hrudníka jasné svetlo vo veľkosti gulôčky. Keď vidím anjela držať pred niekým svetlo, viem, že daná osoba prežíva ťažké chvíle a anjel drží svetlo preto, aby jej dodal nádej a odvahu pokračovať. Jeden z anjelov mi bez slov povedal, že muž sa trápi kvôli biznisu. Netušila som, v čom podniká, ale anjeli mu pomáhali nájsť riešenie. Hovorili, že riešenie je v papieroch pred ním, ale nevidí ho, lebo je plný úzkosti a obáv. Kým sa ho jeden anjel snažil upokojiť, ďalší ukazoval na jeden z papierov na stole. Muž ten papier zobral do ruky, ale nezdalo sa, že si riešenie všimol. Celý čas si robil v zošite poznámky a škrtal. Miestami sa svetlo na chvíľu rozžiarilo viac a mne bolo hneď jasné – bez toho, aby ma na to anjel upozornil –, že mužovi preblysol hlavou náznak riešenia, iskierka nádeje. Novinárka meškala. Sedela som tam asi dvadsať minút a začala sa úprimne modliť, aby muž na riešenie prišiel. Vyzeral veľmi rozrušene a vystresovane. Pri odchode som sa štyroch anjelov pri stole opýtala, či nájde riešenie ešte v ten deň. Odpovedali, že bude mať len čiastočnú predstavu o tom, ako sa z problému dostať, ale že všetko vyrieši v priebehu niekoľkých dní.

V súčasnosti veľa anjelov drží pred ľuďmi takéto svetlo. Takto nás povzbudzujú a zapalujú nádej v jednotlivcoch, komunitách, krajinách, na celom svete.

Nádej často začína nepatrným podnetom. Pred nie-

koľkými rokmi raz večer susedia čistili štvrt', v ktorej bývam. Táto lokalita je špinavá a zanedbaná. Pri práci ich obklopovali anjeli, šepkali im do uší povzbudzujúce slová. Jeden z anjelov sa mi, ako som prechádzala okolo, prihovoral: „Vidíš, ako sa v nich prebúdzá nádej?“ Usmiala som sa a anjel pokračoval: „Takýmito malými krôčikmi dokážu ľudia zmeniť svet k lepšiemu.“

Nasledujúci deň som znovu išla okolo. Ohromilo ma, ako sa prostredie zmenilo. Ľudia vyzbierali odpadky, pokosili trávu a upravili kvetinový záhon. Ako by sa celé miesto rozžiarilo. Jeden z prítomných anjelov ma upozornil na malého drozda, ktorý objavil v skyprenej pôde dážďovku. Predchádzajúci deň tu žiadne vtáky neboli.

Nádej spája ľudí, aby vylepšovali veci okolo seba, a keď sa tak stane, ľudia oveľa viac žiaria a spoločne dosahujú lepšie výsledky. Tí, čo veria, že sa veci dajú zmeniť k lepšiemu, sú pre nás ako rozžiarený maják, treba ich podporovať.

Nádej môžeme dávať. Je to zdroj sily a povzbudenía, vďaka čomu sa nádej zväčšuje. Na jej raste sa zúčastňujeme všetci. V minulosti sa ľudia obracali na cirkevných hodnostárov, komunitných či obchodných lídrov alebo vedúcich predstaviteľov krajiny, aby im poskytli vidinu nádeje do budúcnosti, no v súčasnosti s tým mnohí lídri majú problém. Nie sú schopní rozpoznať nádej. Nevidia rôzne možnosti, ako sa dá zlepšiť svet.

Anjeli mi veľa rozprávali o nádeji a ukázali rôzne spôsoby, akými nám ju dávajú.

Všetko, o čom píšem v tejto knihe, je od Boha a jeho anjelov. Kniha je posolstvo nádeje, čo som dostala, o ktoré sa mám podeliť s každým, aby v nás pomohlo rozžať svetlo.